

Intervju med Ditte Storck Christensen, intervjuperson nr 32

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:55:29 + 00:03:13

Datum: 2018-08-14

Intervjuare: Marja Ågren

Plats: Göteborgs Stadsmuseum, Sarauws rum

Tid: 09.30 – ca 10.30

Intervju med Ditte Storck Christensen

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:02]: Så, kanske. Då så, då är det ju intervju för projektet Göteborg berättar, den.

Talare 1 [00:00:09]: Just det.

Intervjuare 1 [00:00:11]: 14e augusti, 2018. Vi sitter i Stadsmuseets rum Sarauw heter det, och jag som intervjuar heter Marja Ågren. Och då intervjuar jag dig, som heter

Talare 1 [00:00:25]: Ditte Storck Christensen.

Intervjuare 1 [00:00:25]: Mm. Och du bor?

Talare 1 [00:00:30]: På Lorensbergsgatan, i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:00:32]: Mm. Sen när då?

Talare 1 [00:00:34]: 2011 flyttade jag adressen, sen har jag pendlat lite fram och tillbaka.

Intervjuare 1 [00:00:38]: Mm.

Talare 1 [00:00:39]: Sedan 2010, mellan Köpenhamn och Göteborg.

Intervjuare 1 [00:00:43]: Mm. Kommer du ursprungligen från Köpenhamn eller?

Talare 1 [00:00:46]: Ja, ja.

Intervjuare 1 [00:00:47]: Mm. Och har bott där ända tills du flyttade?

Talare 1 [00:00:50]: Ja. Ja. Bott, jag bodde en förort som låg i utkanten av Köpenhamnsområdet, så.

Intervjuare 1 [00:00:57]: Mm. När, när är du född, ska jag fråga?

Talare 1 [00:00:59]: -81.

Intervjuare 1 [00:00:59]: -81. Mm. Hur kom det sig att du hamnade i Göteborg då?

Talare 1 [00:01:05]: Det var när jag träffade min nuvarande sambo i Finland, på Nordiskt sommaruniversitet, som då hölls i Finland då, och då, ja, blev vi rätt förtjusta i varann och sen pendlade jag fram och tillbaka och så bestämde jag mig för att flytta hit, är också jätteförtjust i Göteborg från början [skrattar 00:01:27]. Så, ja.

Intervjuare 1 [00:01:30]: Hade du varit i Göteborg tidigare?

Talare 1 [00:01:32]: Nej, jag visste inte vad, att det fanns något som hette Göteborg, och jag var också väldigt förvånad att hitta Göteborg, när jag suttit på tåget i tre timmar, tänkte, det kan ju inte finnas någonting så långt borta liksom som, som kan kallas en stad [skrattar 00:01:46].

Intervjuare 1 [00:01:45]: [skrattar 00:01:46]

Talare 1 [00:01:45]: Det var så jag kände i alla fall, att det var bara mark, alltså när man åkte så var det bara åker, och liksom småstäder, så tänkte jag, men här kan det väl inte ligga någon stor stad liksom. Men sen låg det ju en stad, vid slutändan. Alltså, ja då tyckte jag att det var, det var så himla fin, jag hade inte sett något liknande, så jag blev väldigt, ja blev väldigt förtjust från första blicken så att säga.

Intervjuare 1 [00:02:14]: Mm, vad roligt.

Talare 1 [00:02:15]: Ja.

Intervjuare 1 [00:02:15]: Vad var det som var så fint?

Talare 1 [00:02:17]: Först var det husen som, jag var väldigt tyckte dom var väldigt vackra, dom här gamla, 1900-talshusen och dom gröna taken som finns och, vad heter det, lindarna, alla dom här stråken med lindar och grusvägarna och såna saker som jag var, var lite exotiskt som jag inte var van vid då.

Intervjuare 1 [00:02:45]: Mm.

Talare 1 [00:02:46]: Ja, det tyckte jag var lite, jag tyckte det var vackert helt enkelt. Så på ett annat sätt, och väldigt ren också jämförelsevis med till exempel Köpenhamn. Dom städar mycket här, så var det [skrattar 00:02:59].

Intervjuare 1 [00:02:59]: Vad var det för årstid när du kom då?

Talare 1 [00:03:01]: Då var det sensommar, det var slutet av augusti. Och sen var jag här till, under hösten faktiskt.

Intervjuare 1 [00:03:10]: Mm. När var det sa du nu, en gång till?

Talare 1 [00:03:11]: 2010.

Intervjuare 1 [00:03:11]: Ja, just det.

Talare 1 [00:03:13]: Ja, så det, nej det var, och sen parkerna, ja det var såna, och så klipporna också, jag tänkte, kan det finnas klippor mitt i stan liksom, det tänker man inte på om man växte upp här, dom är bara där liksom och dom kanske även är i vägen men för mig var det liksom bara, wow. Coolt, naturinslag i stan liksom.

Intervjuare 1 [00:03:33]: Mm, men klippor, menar du vid havet eller menar du bergen eller?

Talare 1 [00:03:36]: Nej, alltså inne i stan är det ju massa, man spränger ju bort dom när man bygger sin, bygger för vagnarna och bussarna och trafiken och sånt, men dom är ju där ändå, Chalmers ligger ju liksom med klippor runt sig, om man säger, det det tycker jag, det är häftigt, det ger en, ett annat, en annan dynamik, eller vad man ska säga, att det inte bara är platt, alltså hus som man inte kan se in över, utan det är väldigt, det är backigt och, ja. Så det var, det var mycket så som man, alltså som man säger stan såg ut, inte liksom vad som fanns i den i första hand, för det visste jag inget om, det var, jag föll för stan, ska man säga. Så.

Intervjuare 1 [00:04:18]: Mm, men din sambo, är han uppvuxen i?

Talare 1 [00:04:20]: Han är uppvuxen i Göteborg, i Frölunda, faktiskt, fast han har bott i Göteborg, i centrala Göteborg sedan 25 år tillbaka tror jag. Så, ja.

Intervjuare 1 [00:04:31]: Mm. Vad roligt, så nu är ni en familj?

Talare 1 [00:04:35]: Ja.

Intervjuare 1 [00:04:36]: Mm. Och har två har du sagt, barn?

Talare 1 [00:04:41]: Ja, vi har två barn gemensamt, tillsammans, och sen har jag förutom, så har jag två äldre barn som är 19 och 12, från tidigare förhållande. Ja, så vi bor här allihopa, förutom min dotter som precis har flyttat hemifrån.

Intervjuare 1 [00:05:00]: Är hon, bor hon kvar i Danmark eller är hon?

Talare 1 [00:05:03]: Ja, men hon är, hon är i Danmark just nu, sen så vet inte hon om hon ska plugga vidare i Danmark eller Sverige, hon vet, hon har inte bestämt det än.

Intervjuare 1 [00:05:11]: Mm, mm.

Talare 1 [00:05:12]: Ja.

Intervjuare 1 [00:05:13]: Och dina, har du föräldrar kvar eller, som lever?

Talare 1 [00:05:18]: Ja, det har jag. Så det är ju rätt smidigt att åka till Danmark med tåget, så när, vi träffas ju några gånger under året. Vi åker dit en helg eller något, några dagar, sen

tillbaka igen, så.

Intervjuare 1 [00:05:34]: Mm, och dom kommer hit kanske, eller?

Talare 1 [00:05:35]: Ja, det händer också, men det är lättare att jag åker ner än att alla olika så kommer upp som.

Intervjuare 1 [00:05:42]: Mm, jo det är klart.

Talare 1 [00:05:45]: Ja.

Intervjuare 1 [00:05:46]: Mm. Och nu, det är en lägenhet ni bor i eller?

Talare 1 [00:05:48]: Ja, bor i en lägenhet, en hyresrätt.

Intervjuare 1 [00:05:51]: Mm.

Talare 1 [00:05:52]: Så att det, äh, ja vi hade tur, den var rätt rymlig från början, så, men den är ju på en plats där det inte finns några andra barn, det finns massa företag i trapphuset och så finns det lite studentbostäder i bottenvåningen, men ja, det finns ingen innergård och [skrattar 00:06:13], man får liksom, man känner sig lite inträngd kanske mellan dom olika företagen och sånt, men vi trivs rätt bra, för det är så lätt att ta sig runt, alltså att det är ju precis vid Valand och det går ju vagnar åt alla olika håll. Så. Vi är mycket på farten liksom. Eller i farten, vad det heter på svenska. Mm.

Intervjuare 1 [00:06:38]: Mm. Men, ni planerar inte att, ni tänker att ni bor där ändå?

Talare 1 [00:06:43]: Ja, jag tycker att det, det är saker som jag saknar med att bo närmare naturen eller vad man ska säga, och närmare andra barnfamiljer kanske, men sen är det ju saker som jag skulle sakna som jag liksom uppskattar mycket, ja jag tror inte vi kommer flytta förrän att vi, något händer, hyresvärden inte vill ha oss eller vad [skrattar 00:07:10] man vet aldrig liksom att priset ska gå upp väldigt mycket, vi bor väldigt billigt jämförelsevis med hur prisläget är egentligen, och det kan ju hända att dom vill renovera och sätta upp priset och vad dom kan hitta på någon gång, och då får vi flytta, för då är det inte värt det längre, ekonomiskt.

Intervjuare 1 [00:07:27]: Mm.

Talare 1 [00:07:28]: Men än så länge så funkar det jättebra.

Intervjuare 1 [00:07:30]: Mm, det är en privat hyresvärd då?

Talare 1 [00:07:33]: Ja, det är det. Så ja, så man vet aldrig riktigt vad som kommer hända liksom, man får vara lite öppen för att det kan ta en vändning där någon gång.

Intervjuare 1 [00:07:46]: Mm. Vad är det du skulle sakna som, om du flyttade?

Talare 1 [00:07:49]: Närheten till, till ja, närheten till allting, alltså, och valmöjligheterna, att man kan välja, att man, idag åker vi till Delsjön, idag åker vi till lekplatsen vid Johanneberg eller till Slottsskogen eller till Trädgårdsföreningen, att det finns massa olika saker man kan göra. Och, om man ska handla mjölk så går man bara ner för trapporna och så har man hamnat, alltså det är så lätt alltså, det är bekvämt på något sätt, jättebekvämt. Och jag känner mig inte beroende, även om man såklart åker vagnarna mycket till olika ställen så känner jag mig inte beroende av dom för att, det vardagliga saker, dom kan jag göra genom att bara gå dit till fots liksom, det är inte jättelångt. Och jag skulle känna mig lite fångad tror jag om jag var beroende av bil och körkort och ja, vem har bilen idag eller något sånt, om man inte har råd att ha två, det kanske man inte har, men också om man köpte ett hus, liksom, alltså, och ja, just det att vi har rätt ekonomisk frihet just därför att vi inte sitter dyrt och inte har en massa, alltså vi har prioriterat det, så har man inte dom bekymren. Jag gillar det liksom, att det, simpelt, enkelt liv på något sätt.

Intervjuare 1 [00:09:06]: Men har ni bil?

Talare 1 [00:09:07]: Nej, vi har inte bil. Det, vi är med i en sån, det är också det, så är vi med i en sån bil-pool, och då går man ju bara och hämtar en bil i närheten, det är ju också väldigt bekvämt liksom. Jaja, men den står i p-huset, och p-huset är runt hörnet liksom som, så det funkar rätt bra, vi har precis blivit medlem av det här för några månader sen, så det har vi haft mycket glädje av faktiskt. Då kan man plötsligt liksom åka längre bort också, om man vill det. Så, ja.

Intervjuare 1 [00:09:41]: Mm. Vad är din huvudsakliga sysselsättning nu?

Talare 1 [00:09:45]: Nu är jag doktorand, ja sedan 2015, och innan dess, då jobbade jag. Det var väldigt svårt att få jobb här. Det är väldigt svårt att bli räknad som meriterad, och jag var väldigt förvånad över, ja, hur man, jag vet inte hur man ska kalla det, hur arbetsmarknaden regleras eller vad man ska säga, genom lag av vad som är möjligt och, jag tyckte att lönerna var väldigt låga, i utgångspunkten jämförelsevis med i Danmark, och jag tyckte också att, men krav på utbildning för allt möjligt meningslöst [skrattar till 00:10:24], det var inte meningslöst men, typ skulle man liksom klippa någons gräs så behövde man ha en ettårig trädgårdsutbildning eller nåt, alltså jag menar bara, hur ska man integreras om man först måste liksom ha råd med och tid med att ha en utbildning, alltså det första man måste göra är ju att få pengar, det första man måste göra är ju jobba liksom, man kan inte börja att ta en utbildning. För man har ju inte rätt att få medel heller, under tiden då kanske eller, jag vet inte, och jag hade ju arbetslivserfarenhet från förskola, och den kunde jag bara kasta i havet, det var ingen som brydde sig om det.

Intervjuare 1 [00:11:00]: Fastän det är sånt behov av förskole.

Talare 1 [00:11:04]: Ja, nej nej för då hade man varit, pågående, alltså var i utbildning som förskolelärare eller något liknande, och det tyckte jag var helt kaiko liksom, ja, verkligen, men såklart, jag pratade ju inte heller svenska men, det är ju massa som inte pratar svenska som jobbar på förskolan idag, så. Så det var väldigt svårt, så det slutade med att jag fick jobba i kundtjänst, bara mot bakgrund av att jag pratade danska, så när jag började jobba så kunde jag inte svenska, utan så var jag ju bara i kontakt med danska klienter eller kunder, om

man säger, genom kundtjänstjobbet.

Intervjuare 1 [00:11:48]: Något företag som?

Talare 1 [00:11:50]: Ja, det var ju, vad heter dom, Medical radar som ligger nära här i hamnen.

Intervjuare 1 [00:11:57]: Mm.

Talare 1 [00:11:57]: Och jag, jag kände mig faktiskt rätt kränkt av det, för att det var tydligt att dom visste att folk hade svårt att få jobb när dom kom till Sverige, så arbetsvillkoren, alltså dom var väldigt, väldigt dåliga, man hade ingen som helst skydd liksom. Man kunde bli uppsagd från dag till dag om det inte fanns jobb, så kunde dom bara säga, men kom inte imorgon, när det var röda dagar så kunde man liksom, så fick man liksom bli avskedad, innan den röda dagen, och sen återanställd liksom efter den röda dagen. Alltså det var så hemskt, och så lägsta lönen, alltså det var, jag tyckte, hur kan man liksom, hur, skäms man inte i Sverige över att liksom inte skydda sina medarbetare, som har det, som är så utsatta, att man liksom låter det, låter det hända eller pågå, liksom, det, det tyckte, det var jag faktiskt lite chockerad över, det var liksom ingen bra början, bra första möte, med den svenska lagstiftningen och så på det området, men.

Intervjuare 1 [00:12:57]: Vad hette företaget sa du?

Talare 1 [00:13:00]: Medical, Medical radar tror jag det heter.

Intervjuare 1 [00:13:03]: Mm, mm.

Talare 1 [00:13:05]: Ja, dom gör sådär läkarintervjuer och sånt, och det är ju liksom folk från alla möjliga länder som jobbar där, Italien, Spanien, alltså, you name it, det finns hur mycket folk som helst som jobbar under dom här villkoren som jag bara tycker är skandalösa liksom.

Intervjuare 1 [00:13:22]: Mm, mm.

Talare 1 [00:13:23]: Men, ja, så är det, också.

Intervjuare 1 [00:13:26]: Men då, hur, vad, hur gick vägen därifrån till doktorand?

Talare 1 [00:13:31]: Jo, alltså jag var ju i utbildning i Danmark, så jag var ju kvar, jag hade inget studiemedel kvar, men jag hade liksom några examen klara, en c-uppsats eller motsvarande c-uppsats också, och då så jobbade jag med den uppsatsen under tiden jag var här, för jag hade gjort en uppsats om hur entreprenörskap implementerades i läroplanerna, 200[?].

Intervjuare 1 [00:13:56]: Var det pedagogik du läste?

Talare 1 [00:13:58]: Ja, precis, filosofi och pedagogik.

Intervjuare 1 [00:14:01]: Mm.

Talare 1 [00:14:01]: Och då skrev jag den under åren där, när jag jobbade, och när jag väl blev klar med den så sökte jag doktorandtjänst, och så fick jag omedelbart tjänst på Peddan.

Intervjuare 1 [00:14:13]: Mm.

Talare 1 [00:14:16]: Så jag är jätteglad, lättad också att jag inte skulle vara kvar i det spåret, för så är det ju också, har man jobbat, börjar man jobba inom ett visst område, så det är jättesvårt att, att bryta den banan, för det är inget som arbetsförmedlingen hjälper med, utan dom tycker, då har man meriterat sig inom det området, så då är det där man får söka, det är jättesvårt, alltså man är verkligen i saxon på något sätt, och man tvingas liksom till saker som man kanske inte är, ja man kanske är kvalificerad objektivt eftersom jag pratar danska, men jag är jättekass egentligen på att jobba i såna där datorsystem och sådär, jag var ju tvungen att göra något som jag egentligen inte är jättebra på, bara för det.

Intervjuare 1 [00:15:00]: Mm, mm.

Talare 1 [00:15:01]: Så jag var jättelättad att, det var verkligen. Och då var jag då gravid med Esmeralda också, så det kändes väldigt skönt att veta liksom, att nu hade jag fyra år efter det då, i alla fall var trygg, trygg anställning liksom under fyra år. Jag har bytt jobb typ, ja fyra gånger eller något sånt där. Haft liksom, vad heter det, tids, ja det heter.

Intervjuare 1 [00:15:28]: Tidsbegränsad.

Talare 1 [00:15:30]: Tidsbegränsade anställningar och sånt där, då man hela tiden var tvungen att byta, så.

Intervjuare 1 [00:15:37]: Mm. Här i Sverige?

Talare 1 [00:15:39]: Mm, ja precis, det är ju också det, man blir inte fast anställd, det är ingen som fastanställer i Sverige, och det var, nej jag tycker verkligen inte om systemet som det är [skrattar till 00:15:49] när det kommer till, till skydd och anställning, anställningsskydd och sånt där, det är massa som kämpar med det som jag känner, att det, så blir dom inte fast anställda så kan dom bara bli utsparkade när som helst och dom har familj och allt möjligt att tänka på, och jag kan, jag förstår inte hur man kan ha det så. Faktiskt. Tänker jag, var är facket någonstans, [skrattar 00:16:14], var är politikerna, varför är det här okej liksom, och förstår inte.

Intervjuare 1 [00:16:17]: Det fungerar, fungerar det bättre i Danmark?

Talare 1 [00:16:19]: Ja, det kan jag inte säga till 100 procent att det skulle vara mycket annorlunda, men min, jag upplevde det, jag märkte det väldigt tydligt när jag kom hit, så kan jag säga.

Intervjuare 1 [00:16:31]: Mm.

Talare 1 [00:16:32]: Jag kände ingen i Danmark, i den situationen, så ja, men jag kan inte reglerna i Danmark, det var bara inte mitt intryck att det här var ett, att det skulle vara på samma sätt. Ja.

Intervjuare 1 [00:16:46]: Mm.

Talare 1 [00:16:46]: Så, visst man kan nog ha provanställning, men det är inte samma sak som att man inte är fastanställd så på länge, så.

Intervjuare 1 [00:16:55]: Vad handlar din, ditt doktorandarbete om?

Talare 1 [00:16:58]: Ja, det handlar om hemundervisning i Sverige.

Intervjuare 1 [00:17:03]: Mm.

Talare 1 [00:17:03]: Det är ju det enda landet förutom Tyskland där det är förbjudet.

Intervjuare 1 [00:17:07]: Hm.

Talare 1 [00:17:08]: Så det handlar om dom svenska hemundervisarna som har flyttat ifrån Sverige för att fortsätta hemundervisa, som bor på Åland till exempel, och i Danmark. Och det ökande intresset för att få hemundervisa, som gör att det, att antalet snabbt ökar till exempel på Åland.

Intervjuare 1 [00:17:28]: Hm.

Talare 1 [00:17:29]: Så dom skriver jag om.

Intervjuare 1 [00:17:31]: Intressant.

Talare 1 [00:17:32]: Ja, det är jätteintressant. Så. Sen så jobbar jag lite med föräldrainflytande i svenska skolan, vilket också är på ett minimum jämförelsevis med många andra länder, det, är avreglerat och i stort sett icke existerande. Så det är också en sån fråga.

Intervjuare 1 [00:17:50]: Mm

Talare 1 [00:17:51]: Som jag tycker är intressant.

Intervjuare 1 [00:17:55]: Ja, spännande.

Talare 1 [00:17:57]: Ja.

Intervjuare 1 [00:17:57]: Men, nu ska vi se här, ska vi ta tillbaka till Göteborg.

Talare 1 [00:18:01]: Mm.

Intervjuare 1 [00:18:01]: Hur är, jo vad jag tänkte fråga, var du, liksom, känner du, upplever

du att du känner till stadens alla stadsdelar eller hur mycket har du rört dig liksom i?

Talare 1 [00:18:11]: Ja, det tog ju bra tag liksom att få en känsla av vart saker och ting låg, men nu känner jag att jag kan ju inte så mycket om Majorna, alltså jag har varit i Majorna, men jag vistas liksom inte jämt i Majorna, så, man kommer liksom, ja, min, min, jag vistas inom vallgraven skulle jag säga [skrattar 00:18:34], det gör jag inte, men sen har jag varit vid Järntorget och Haga, Linné, alla dom där områdena som är centrum liksom, tänker jag som centrum. Jag tänker dom som centrum i alla fall. Och, äh, ja där håller jag till, så, men jag tycker att det är så skönt att det är relativt korta avstånd mellan dom olika områden.

Intervjuare 1 [00:18:55]: Mm.

Talare 1 [00:18:55]: Ja men i Köpenhamn så kan man få gå en bra bit innan man kommer in till nästa område liksom, så man kan liksom inte bara röra sig till fots, utan det, det känns rätt skönt att man kan liksom, har man besökare så kan man liksom ta en promenad och komma runt rätt mycket faktiskt till fots, det, ja.

Intervjuare 1 [00:19:14]: Mm, men Köpenhamn är ju känt för sin cykelvänlighet?

Talare 1 [00:19:19]: Ja, [skrattar 00:19:19] det är ju cykelvänligt, det är ju cykel-kaos, men så, på vissa tider är det, ja, cykling var jag också förvånad över i starten, jag tänkte, kan dom inte cykla här liksom [skrattar 00:19:32], dom cyklar liksom fel, och visar inte av när dom cyklar höger och vänster, och liksom, vad heter det, man ska överhålla eller köra runt från fel sida och alltså, cykelbanan, dom bara, cykelbanan och så bara tar dom slut, så det finns inget så, vad har dom tänkt där liksom, hur ska jag ta mig vidare, så får man åka till andra sidan av vägen, så jag tycker att ja, så cykelbana och bilbana, hur det där är gjort, det [skrattar 00:20:03], det verkar väldigt ad hoc liksom, så bara, men nu gör vi lite väg här. Det känns inte riktigt genomtänkt, som en helhets, men, det, dom har gjort rätt mycket för att det ska bli cyklat mer, det har varit massa såna där kampanjer, men jag skulle fortfarande inte vilja cykla här, jag tycker att, jag vet inte riktigt, jag tycker det är en annan kultur hos, också hos bilisterna som inte blinkar när dom ska åka höger och inte håller tillbaka när dom ska svänga höger, att det är livsfarligt, jag fattar liksom inte, det har varit otroligt stort fokus på det i Danmark med högersvängsolyckor och sånt där.

Intervjuare 1 [00:20:39]: Mm.

Talare 1 [00:20:40]: Och jag upplever att dom är mycket bättre på att hålla tillbaka när dom, alltså för fotgängare eller cyklister, och alls uppmärksamma cyklister som det är i Sverige upplever jag att folk bara kör, det verkar som att dom, ja jag kan inte säga, det kanske inte stämmer, men det är bara också igen, mitt intryck, att jag skulle inte vilja cykla runt med mina barn här inne, jag litar inte på att dom har koll, bilisterna och, och dessutom så går ju cykelbanan också inte, som med bilarna, alltså på samma sida, utan dom kan vara på andra sidan, så kommer cyklister i en annan riktning än vad bilarna åker, så [skrattar 00:21:19] liksom bara, nej, jag hoppar det där, jag tror bara jag promenerar här. Så, men det blir spännande sen, man kan se på statistiken hur det går när det blir mer cyklister och sånt där alltså, om det funkar eller inte, så, det blir spännande.

Intervjuare 1 [00:21:36]: Mm. Jag har en fråga här som är tre dåliga saker med Göteborg, kanske det är en sån då? Eller vad kan du säga?

Talare 1 [00:21:44]: Ja, tre dåliga saker. Mycket fokus på att göra, skapa en stad för turisterna och för näringslivet, det tycker jag är dåligt. Jag tycker att en stad ska ha en själ och den får man värna om. Och jag, mycket av det som jag uppskattade när jag kom hit, det håller man på och riva, för att det ska vara innovativt, och sånt där, och vi tänkte faktiskt när dom skulle göra Västlänken också att nej men nu flyttar vi, vi vill inte se den här byn gå under [skrattar 00:22:09], jag vill inte vittna det, mitt hjärta blöder liksom redan. Det var massa såna grejor som jag tyckte var, ja, som knyter an till såna, sån argumentation om förnyelse och att det är nödvändigt för ditten och datten och jag ställer mig väldigt tveksam till att det ska vara nödvändigt, och alla dom här behoven som man artikulerar, jag vet inte vems behov det egentligen är. Så sånt gör mig lite ledsen, för att till exempel, jag kan ju förstå det med cykelbanan, men jag gillade att det var grus på vägarna, det var mysigt, en mysig plats lite sådär, ja men det var det som var kvar av Paris-tänket, att det skulle vara mycket grus så skulle det vara mysigt, och det var mysigt tyckte jag.

Intervjuare 1 [00:22:59]: Just cykelbanan hade grus?

Talare 1 [00:22:59]: Ja, hade grus, ja.

Intervjuare 1 [00:23:03]: Mm.

Talare 1 [00:23:03]: Det ger en annan stämning. Jag tyckte ju redan när jag kom att det var mycket asfalt i Sverige, jag var faktiskt otroligt förvånad att man hade asfalterat i Slottsskogen liksom, i en park så ligger det asfalt, jag fick inte ihop det alls. Men jag har vant mig [skrattar 00:23:20]. Sverige är ett asfalt-land, dom gillar asfalt, okej. [skrattar 00:23:25] Men, och sen var det ju uppe vid humanisten, otroligt skön gräsmatta med den där, den där runda ringen står upp och det här bästa konstverket i stan är ju den här trappan med vatten, det är en så obeskrivligt bra plats på sommaren, som ju demoleras just nu. Näckrosdammen är vackraste stället på jorden, jag förstår inte att folk åker någonstans när dom kan åka och titta på Näckrosdammen under våren, men i år har jag inte kunnat gå dit för att dom håller ju på att utvidga universitetet och riva och så vidare, och jag står inte ut med att se det helt enkelt, jag klarar inte av det. Och, sen har jag varit jätteglad för Valhalla badet som också är hotat, Bio Roy, min favoritbiograf, vet inte jag hur det är med den, men den känns ju också som att lever på lånad tid kanske. Heden är jag jätterädd att dom ska försöka liksom dra in den, för gud det finns ju tomt där man kan bygga på va, wow, så måste vi bygga liksom. För den är ju verkligen bra, med, det händer ju alltid något och det finns utrymme för att göra vad som helst. Sen har dom ju byggt en jättefin sådär lekplats [?] i ändan där det bara fanns parkeringsplats, det tyckte jag var rätt bra. Men annars så är det såna lind, alltså allén på Vasagatan, när dom ville fälla lindträden för att bygga ut cykelbanan, där fick jag panik, då ringde jag kommunen på väg till jobbet när jag läste det i, i tidningen, i GP, då bara tänkte jag, nej nej nej nej nej nej. Det var liksom mitt hjärta, alltså det var verkligen, det som jag förknippade med Göteborg var just lindarna på Vasagatan liksom, ska dom ta bort dom. [skrattar till 00:25:16] Ja var bara helt, nej nej nej nej, nu får du sluta liksom. Den är så otroligt vacker när, lövet går liksom in över, täcker, så blir det helt lysande grönt på sommaren och på hösten är det helt fantastiska färger, så det var, nej flera gånger har jag

varit sådär väldigt nervös över vad det är som ska hända. Så, ja, så jag, jag skulle vilja att man var mer för att bevara någonting som det var ursprungligen än för att hela tiden förnya, det var ju också på tal när man skulle bestämma, ja men vilken sorts gata ska Avenyn vara, ska det vara som förut med trädgårdar framför, ja tack skulle jag sagt då, men det, nej då kan man ju inte ha sina stora köpsfönster liksom. Jag tycker man håller på liksom att göra det mainstream. Och nu var jag i åren efter jag flyttade här hit, så var jag i Barcelona, jag var i Paris och i Berlin och på olika platser, jag ville bara komma hem och tyckte det var så skönt att komma till Göteborg, men sen så såg jag ju att Göteborg höll på att utveckla sig i rätt riktning av det här storstads-looket, själlöst, var totalt likgiltigt, alltså varför ska jag åka till Paris, jag kan ju handla i samma affärer nu på Avenyn eller andra, varför ska folk från Paris åka hit, det ser ju ut likadant, alltså, så så som, ja, det tycker jag var jättesynd liksom, det.

Intervjuare 1 [00:26:47]: Mm, men det låter som att det är mycket platser och hus och gator och?

Talare 1 [00:26:52]: Mm, ja det är klart att.

Intervjuare 1 [00:26:52]: Objekt liksom som gör.

Talare 1 [00:26:56]: Ja, men det är ju det, det är det som jag, som appellerar till mig mycket, och det är klart att vi utnyttjar ju att det finns ja Valhalla badet och såna saker, men det är där mitt fokus ligger, jag kan liksom inte, det är det som är Göteborg för mig egentligen, att, att den är vacker, att den har lite själ kvar [skrattar till 00:27:17].

Intervjuare 1 [00:27:18]: Mm.

Talare 1 [00:27:20]: Och det finns bra balans tycker jag mellan kultur och natur och, ja.

Intervjuare 1 [00:27:24]: Mm.

Talare 1 [00:27:26]: Det tycker jag, det, det är det som jag uppskattar.

Intervjuare 1 [00:27:31]: Mm. Känner du till begreppet göteborgsanda?

Talare 1 [00:27:34]: Mm, nja, jag känner ju det men jag vet inte riktigt vad man, vad som menas med det, spontant så tänker jag på att man pratar om skillnader i hur man, mellan Göteborg och Stockholm till exempel. Att många föredrar Göteborg, tycker det är vänligare, mer mötesgåendes attityd eller vad man ska säga, kultur eller vad man ska säga, här, jämförelsevis med Stockholm. Och jag känner att, det vet inte jag om det är så, min egen känsla är mest att det har mer tempo på i Stockholm och det känns som man skulle springa mellan saker och ting, folk hade mycket fart i sig, vissa. Men jag vet inte hur jargongen är eller vad man ska säga, mellan, jag upplever ju mest göteborgare utifrån min erfarenhet av hur man är i Danmark, alltså köpenhamnare. Och det är ju mycket mer hövligt och ytligt i Göteborg, jämförelsevis med, alltså den danska mentaliteten tycker jag är grovare men också mer ärlig. Och att dom är bättre på att ta bra diskussioner om svåra ämnen än i, i Sverige är det väldigt svårt att ha en bra diskussion, för det man stämplas mycket, mycket snabbt som vara en, ja, väldigt sådär radikala saker som fascist, nazist, Sverigedemokrat

eller, man vågar inte säga något som helst, eller alltså om man bara ifrågasätter, problematiserar något, det är svårt i Sverige tycker jag, man blir lätt utdömd som ett eller annat, och då vill inte folk prata mer om det, det är klart, eller också blir det fraktioner när någon sitter med dom som dom håller med och andra, alltså, det tycker jag är rätt svårt, faktiskt. Det borde inte vara så. Så det saknar jag faktiskt från Danmark, att man kan diskutera saker utan att bli stämplad som ett eller annat hemskt.

Intervjuare 1 [00:29:44]: Har du någon tanke om varför det är så?

Talare 1 [00:29:46]: Nej, inte vidare än att det är en kultur alltså som har växt fram, att det, många pratar ju om en koncensus-kultur, där man ska hålla med varandra, och om man eftersträvar att man håller med varandra i någonting, men jag tycker det finns ett tvång nu, en politisk korrekthet, så det handlar om att man ska hålla med om det som är politiskt korrekt, då är det inte konsensus längre, då är det tvång liksom, och det, det tycker jag, det känner jag av här. Man hör om folk som har det svårt på jobbet för att dom inte håller med om det ena eller andra, och kanske även blir uppsagda eller har det dåligt arbetsmiljömässigt. Så jag tycker att Sverige är, att det är intolerant faktiskt, alltså om man just ska vara lite, säga något jättegenerellt. Så ja först upplevde jag det som att människor i Sverige var väldigt vänliga och snälla och sånt där men nu märker jag mer och mer att det finns baksidor av det där. Och det är att ja, om man inte håller med så slutar dom vara snälla [skrattar 00:31:08]. Så, ja.

Intervjuare 1 [00:31:14]: Mm.

Talare 1 [00:31:14]: Så, ja, nej men precis, att det, så det är min upplevelse.

Intervjuare 1 [00:31:24]: Mm. Om du skulle, vem är göteborgare tycker du?

Talare 1 [00:31:29]: Göteborgare, äh, dom dom är ju olika, det finns ju göteborgare som är, äldre göteborgare gillar båt [skrattar 00:31:41], gillar havet, gillar Frölunda, tänker jag, men det är ju för min svärfamilj är, bor i Frölunda [skrattar 00:31:48]. Göteborgarna, göteborgarna gillar pengar tycker jag, annars så hade dom inte råd att bo här, många i alla fall. Tycker det är viktigt att man kan shoppa. Och sporta, dom gillar sport. Och, hbtq tänker jag, mycket sånt, och ja, jag tycker det är svårt att säga vem dom är, jag tycker att det finns ju massa såna där arrange, återkommande arrangemang, kulturdagarna och sånt där, och det är ju inte att förväxla med göteborgarna, men alltså jag menar bara att det är mycket staden som styr vad det är som pågår och inte så mycket göteborgarna själva, känner jag. Och det kanske jag har fel, dom kan ju vara jätteinvolverade i dom här projekten, men jag upplever ju det som att det är staden som arrangerar det ena eller det andra. Äh, men annars så upplever jag det som att göteborgare liksom är relativt unga, och att dom ja, just det, dom är konsumenter, dom konsumerar sport och dom konsumerar kläder [skrattar 00:33:06]. Och sen när dom får barn så flyttar dom.

Intervjuare 1 [00:33:09]: Var kommer den upplevelsen ifrån, är det det du tycker att du ser?

Talare 1 [00:33:13]: Ja, men för det är dom jag ser liksom och dom som jag känner som bor här, det är det dom gör, deras liv är jobba, tjäna pengar, shoppa och sporta. För att dom har

inga barn, dom flesta. Och då, många flyttar ju lite, kanske inte helt ut ur Göteborg men ändå liksom, dom bor inte centralt i Göteborg när dom har barn, dom flesta, dom flesta gör inte det. Så, ja. Sen så tycker jag inte jag ser, jag tänker inte, det bor ju äldre göteborgare också såklart, jag ser, det är inte dom liksom jag ser när jag går på Avenyn som jag gör varje dag, då är det ju folk som kommer utifrån och in för att shoppa, typiskt. Men så att det är ju det, man ser ju, det är det man ser, shoppingpåsar, folk som går i sådär leggins och löpskor [skrattar 00:34:15], det är dom som är flest av. Så, det hade varit roligt med fler barn, jag tycker, men det är väl också en skillnad, jag tycker att det är fler barnfamiljer i Köpenhamn, det är fler som väljer att bo kvar med sina barn.

Intervjuare 1 [00:34:28]: Centralt?

Talare 1 [00:34:28]: Ja, centralt. Och, äh, då blir det ju en annan dynamik, det blir en annan bild liksom när man tar sig runt i det offentliga rummet, det blir något annat man ser. Så, så det.

Intervjuare 1 [00:34:51]: Vem, när blir man göteborgare? Är du göteborgare?

Talare 1 [00:34:57]: Ja, jag är nog göteborgare lite grann. Har blivit det i alla fall. Jag är göteborgare om man tar del av det utbyte som finns tycker jag, går man till simhallen, går man till biograferna och eller till konserterna eller till stads-, äh vad heter det, teatern eller vad det nu kan vara, alltså lever livet i stan, jag tycker det är svårt att säga, alltså, men det, det förutsätter väl också att jag skulle kunna svara på vad en göteborgare var om jag kunde svara på om jag blivit det. Och jag tycker inte riktigt att jag kan svara på det, för att, dom som är göteborgare skulle nog säga att jag inte är göteborgare.

Intervjuare 1 [00:35:44]: Varför tror du?

Talare 1 [00:35:47]: Ja, det vet jag inte. Jag känner ju själv att jag är delad, jag känner mig ju, då och då känner jag mig väldigt dansk, till exempel när jag vill säga min mening. Och så inte gör det, för att det är inte passande. Men då och då när jag kämpar emot Västlänken [skrattar 00:36:12], och kämpar emot nedtagningen av träd och, och går till diskussionsmöten kring Näckrosdammens framtid, då känner jag mig som göteborgare, för då har jag involverat mig, jag har protesterat och jag tycker att göteborgare protesterar, att det är min plikt att protestera mot dom här idéerna som politikerna har med staden. Det är det jag upplever att det, det intresset som inte är göteborgarnas intressen utan politikernas intresse eller näringslivets intresse eller turisternas intresse, andras intressen helt enkelt.

Intervjuare 1 [00:36:48]: Mm, mm.

Talare 1 [00:36:48]: Ja. Ja jag tror att det är lättare att köra över göteborgarna just kanske för att, just för att det, det kanske är så, det är ju något man kan kolla upp, att det inte är så många som bor här, nu tänker jag också på Köpenhamn, att det bor ju jättemycket folk liksom och barnfamiljer sådär som kan liksom lyfta, slå näven i bordet och säga så ska ni inte göra med vårt lokalområde. Jag känner liksom, ska jag känna något om mitt lokalområde på Lorensberg så är det ju min röst emot alla dom där verksamheterna som håller till där, ska jag komma liksom och, ja, vara ett litet pip i mängden. Jag känner att det går liksom inte

mobilisera sig riktigt. Det kanske är lättare i Majorna, det kanske är mer folk och mindre företag per liksom kvadratmeter, men just där jag bor så känns det inte så, så.

Intervjuare 1 [00:37:49]: Mm, nej, bara en till om göteborgare, skulle du säga att, har du någon ide om att det finns en äkta liksom göteborgare?

Talare 1 [00:37:58]: Mm, nej, det har jag inte. Det, det känns som en anda som är mer som en myt eller något som liksom, det kanske är så att företagen försöker att promovera sig på att dom har en göteborg-anda eller något sånt där, men det är som att det inte riktigt är personifierat, det är liksom inte riktigt som att det är folk som går runt och har den där andan, dom kanske hade det för 100 år sen eller 50 år sen eller, men jag tänker att det också flyttar in folk från andra platser och, det blir väldigt brok, alltså brokigt, vad heter det, blandat, alltså vart folk kommer från när dom inte är född och uppväxt i Göteborg utan, kanske på någon annan plats. Så flyttar dom till och så pluggar dom kanske här och så flyttar dom någon annanstans eller någon som har pluggat och i Lund kommer hit och bosätter sig, alltså. Ja. Så.

Intervjuare 1 [00:39:06]: Mm, upplever du att Göteborg är en segregerad stad?

Talare 1 [00:39:10]: Ja. Mycket, jämförelsevis med Köpenhamn. Alltså, för att det finns ju bara vita människor till exempel i centrala Göteborg, så ska du och, alltså så ska du åka till Angered liksom, ja men så ändrar hela bilden sig på vagn fyra när du åker från centrala Göteborg och utåt va. Och, ja, jag vet inte vad jag ska säga, hur det nu har blivit så, men jag upplever att den är väldigt segregerad och det är väldigt lätt att sitta här inne och vara jätteför multikulturalism och sånt där när man aldrig ser problemen liksom, och... det, jag tycker centrala Göteborg är liksom dominerad av en ide om att man vill, att Sverige är främlingsfientligt, men jag tycker att, det är man ju inte, liksom, vart är man det undrar jag då, för då kanske man är det ute i Angered, där dom har massa problem, och då tycker jag att det är, ja, ja det är helt enkelt problematiskt. Jag tyckte om att det var mer blandat i Köpenhamn, man såg liksom, vad är det för problem och man kunde förhålla sig till det. Och det var liksom mer, en mer nyanserad bild av det, och sen så kunde det ju såklart finnas främlingsfientlighet i Köpenhamn, men det fanns ju också liksom motsatsen och massa vettiga inställningar balanserades ju i punkter som det är också. Nu verkar det mer som att folk inte vet vad dom pratar om, för dom sitter ju här, där det inte finns någon graffiti och där det är, där folk inte bränner bilar, alltså inte i centrala Göteborg i alla fall [skrattar 00:41:00]. Och, ja, det är påtagligt, faktiskt, att, påtagligt vitt i centrala Göteborg.

Intervjuare 1 [00:41:12]: Men du sa att ni gör lite sådär att ni åker till Delsjön eller.

Talare 1 [00:41:16]: Mm.

Intervjuare 1 [00:41:17]: Har ni, vart åker ni när ni åker utanför centrala Göteborg annars, är det?

Talare 1 [00:41:22]: Vi åker sällan jättelångt bort alltså, vi har liksom ingen, dels är det för att vi kan så lite om vad som finns liksom utanför Göteborg, man lär sig liksom vad det finns, man utvidgar liksom repertoaren, men man råkar ju liksom inte falla över något intressant

om man inte tar sig utanför, så det är ju på tips från någon annan som säger, ja men åk dit, det är jättekul eller något sånt där. Men alltså, det gör vi inte för det finns det som vi behöver så nära, till pass nära, och nu åkte vi ju, i somras så åkte vi genom Sverige, och det var ju himla schysst också det, men det var inte så att det, att vi skulle känna ett behov av att åka till någon annan plats för att täcka in våra behov.

Intervjuare 1 [00:42:20]: Men jag tänker även inom Göteborg, alltså om man ser hela Göteborg, om ni rör er?

Talare 1 [00:42:26]: Ja, alltså, vi skulle kanske kunna åkt till Angered, till, vad är det, Vättle,.

Intervjuare 1 [00:42:30]: Vättlefjäll, ja just det.

Talare 1 [00:42:33]: Och jag har varit det också, men jag tycker att det är inte bättre vid Vättlefjäll än vad det är vid Delsjön, så då åker jag, då är det lättare att komma till Delsjön, särskilt om man inte har bil. Men så det som, ja alltså det skulle vara om det fanns något bättre, och det är det vi inte hittat, vi har inte hittat något bättre liksom i utkanten eller vad man ska säga, så.

Intervjuare 1 [00:42:59]: Men Frölunda är ni i ibland och?

Talare 1 [00:42:59]: Ja men Frölunda är vi rätt ofta i, men jag föredrar skog och sjö framför havet,

Intervjuare 1 [00:43:04]: Okej.

Talare 1 [00:43:04]: så att därför så är det inte dit vi åker på utflykt, jag gillar inte båt, vi gillar, ingen av oss gillar båt och hamn och rika områden, rikemansområden, avstår vi gärna, så, ja. Det är också väldigt sådär, monokultur som finns på dom platserna kan man säga och förhållandevis rika människor som har båtar, är plus 45 kanske, jag vet inte [skrattar 00:43:39], men.

Intervjuare 1 [00:43:40]: Då tänker du det som ligger vid havet?

Talare 1 [00:43:43]: Vid havet, ja. Vi åker ju till havet då, eller promenerar, men ja, som sagt så åker vi hellre till sjö, till Delsjön, eller annat sånt där.

Intervjuare 1 [00:43:55]: Mm. Vilka stadsdelar, känner du till i Göteborg, eller?

Talare 1 [00:44:00]: Ja men Linnegatan, Slottsskogs, där nere, Haga och, Majorna, och Majorna är jättetrevligt, men frågan är ju vad man ska göra där liksom när man har tagit sig, och så är det ju Delsjön och Örgryte där, man åker ju igenom bara, det är inte så att man går runt i Örgryte vad heter dom, dom olika ställen, ja vad heter det, Hög, ah, minns jag inte vad det heter, buss 16 som går dit?

Intervjuare 1 [00:44:41]: Högsbo?

Talare 1 [00:44:42]: Högsbo ja, Högsbohöjd ja. Dit kommer vi ju bara för att träffa en kompis som bor där, och, ja vad finns det mer, inte så mycket nere vid, vi är i stort sett aldrig nere vid operan och sånt, det är ju också centralt, men ja, vad finns det mer som jag har glömt av, som jag kan säga, där vistas jag inte i vanliga fall? [skrattar 00:45:07]

Intervjuare 1 [00:45:08]: Hur är det med Hisingen?

Talare 1 [00:45:09]: Ja, just det, Hisingen ja, där är vi inte så mycket. Där har vi mest varit när det har varit typ, alltså vi åkte till 4H-gården, men egentligen, det skulle det vara om det var något särskilt skäl att åka dit, vi har försökt att åka, vi har en sån där promenadguide för Göteborg och sånt, så har vi försökt åka dit, men så tyckte vi att det var inget vidare, Delsjön är fortfarande det bästa typ [skrattar 00:45:37], så dit åker vi inte så mycket. Det är lite synd, för det är ju också rätt fint, men det känns fortfarande som okänd terräng faktiskt nästan, även om jag åker dit då och då så, det är väldigt nytt känns det ändå, när jag kommer fram, att jag tänker, ah, ser det ut såhär här och, så liksom, ja.

Intervjuare 1 [00:46:06]: Nu har du ju redan nämnt några platser, men om du skulle säga några speciellt viktiga platser i Göteborg för dig?

Talare 1 [00:46:14]: Alltså, helt konkreta platser för mig, alltså, det var ju Näckrosdammen var väldigt viktig, Trädgårdsföreningen är väldigt viktig, Heden är väldigt viktig, som den är [skrattar 00:46:26], och Vasaparken har också varit, en väldigt skön plats. Ja, och så är det såklart Kungsparken, parkerna, är väldigt viktiga. Slottsskogen är mindre viktig för mig, för den, den har, ja den är inte så, det är så mycket folk där helt enkelt. Delsjön är ju väldigt viktig. Alltså det är viktiga platser, skulle jag säga. Linné, jag vistas inte där så mycket, jag tror att det är, det har blivit väldigt optimerat där nu, Långgatan har blivit väldigt mycket goda ätställen och sånt där, men eftersom jag har varit mammaledig i dom åren det här har växt upp så har jag inte riktigt dragit nytta av det. Jag tror att hade vi inte haft barnen så hade vi varit mer där, vid Järntorget, men det verkar ju som att det är gjort för ungdomar och sing, alltså människor utan barn just nu. Och min äldsta dotter åker dit då och då, men vi gör inte det så mycket nu men det har ju sin förklaring i barnen. Men det är lite roligt att det händer mer där, tycker jag.

Intervjuare 1 [00:47:45]: Mm.

Talare 1 [00:47:46]: Och sen är det ju också nere vid Odinsplatsen, där har vi varit en hel del förra året, vid den fontänen där, så det är klart att det är ju såna saker, alltså det spelar jättestor roll om man har barn eller inte liksom, för vart man vistas, och för oss hade det ju varit liksom, [?] att ha dom här ställen just när vi har haft småbarn liksom, man måste kunna gå någonstans, för det man kan ju inte gå runt där på Avenyn, eller mellan bilarna, man måste liksom ta barnen någonstans där dom är relativt säkra, man kan, dom kan springa lite, så.

Intervjuare 1 [00:48:21]: Hur ser en vanlig dag ut?

Talare 1 [00:48:24]: En vanlig dag, då går vi upp, äter frukost, sätter oss på buss 18 åker upp till Johanneberg, där stadens bästa lekplats finns, för dom har ju den här föreningen,

Föräldraföreningen centrum Johanneberg som det heter, och då finns det ju sån där, litet, vad heter det, förvaringsrum, ska man säga, med en massa motorcyklar för barnen, som dom kan plocka fram.

Intervjuare 1 [00:48:50]: Var ligger den?

Talare 1 [00:48:51]: Den ligger precis vid kyrkan, Vidblicksgatan, om man går av där vid kyrkan.

Intervjuare 1 [00:48:55]: Mhm.

Talare 1 [00:48:55]: Och där ligger Johannebergskyrkan.

Intervjuare 1 [00:48:59]: Mm, just det.

Talare 1 [00:48:58]: Och på vintrarna så tar vi oss till rytmik någonstans i stan, i någon utav dom här kyrkorna, jättebra och absolut nödvändigt på grund av öppettiderna i Göteborg är så att dom inte gynnar barnfamiljerna speciellt mycket, man öppnar klockan tio, det är alldeles för sent, och stänger klockan fem, sex, det är alldeles för tidigt, alltså, på vintrarna är det ett stort problem att hitta på något att göra när man har barn. Men då är rytmik väldigt, kyrkorna har väldigt bra erbjudande tycker jag, men just nu är det lekplatserna som gäller, och då är det den där uppe som är bäst tycker vi, barnen älskar den och det som är bra med den är att den inte är så tillgjort heller, alltså det finns öppenhet att bestämma vad man ska leka, jag tycker att på vissa av dom som görs, nya lekplatser, det är väldigt plastisk fantastisk och så har dom liksom ett syfte med varje sak, att då kan man ju liksom inte göra så mycket annat än det som är syftet. Och det är tråkigare, mycket tråkigare. Så, ja. Så det.

Intervjuare 1 [00:50:04]: Ja, just det, och sen på dagen, när ni har lekt så?

Talare 1 [00:50:07]: Ja, så går vi hem och sover, äter, och sen är det dags för nästa utflykt, liksom.

Intervjuare 1 [00:50:11]: Ja.

Talare 1 [00:50:11]: Och då är det ofta Universeum som vi har årskort till, biblioteket, Världskulturmuseet, ja var som helst där det är möjligt att ta barnen, där dom kan leka, det kan ju vara lekplatsen också om vädret är bra, så satsar vi på att vara ute. Men då är det, alltså man vill inte åka till samma plats två gånger kanske, då kan man gå till Trädgårdsföreningen även om det är lite för mycket folk. Den drar ju till sig massa folk, den lekplatsen är jättefin, men så kan det bli lite för mycket folk där, så försöker vi liksom hitta lite mindre lekplatser runt omkring där dom kan vara, där det är lite färre barn på en gång. Plikta har vi också åkt till, det funkade lite bättre nu dom är lite större, men annars är det, kan det också vara lite för mycket folk på en plats. Det känns som att behovet är rätt stort. Det är lite för lite saker till lite för många barn i vissa perioder, särskilt på vintrarna, så då märker man ju verkligen hur crowded det blir på biblioteket och på alla ställen när folk försöker vara någonstans för vädret är hemskt liksom och det är mörkt kanske, man kan inte vara på lekplatsen, det är ju mörkt liksom klockan fyra, vad ska man göra från fyra till åtta med sina

barn. Det är väl det som är, för många bor kanske också lite trångt eftersom det är så dyrt att bo i stan, och har man flera barn på en sån plats är man ju inte hemma, man måste ju gå ut, så det saknas lite saker att göra.

Intervjuare 1 [00:51:44]: Är du föräldraledig nu eller?

Talare 1 [00:51:47]: Ja, alltså vi har, dom går inte på förskolan än, så, vi har valt att vara lediga lite omlott kan man säga, lite såhär, sista året.

Intervjuare 1 [00:51:58]: Mm, och nu söker ni förskoleplats?

Talare 1 [00:52:01]: Ja. Ja, vi testade lite men det funkade inte bra med henne, det var för mycket ruljans på personalen och det där verkar inte funka optimalt i Göteborg alls, förskolorna, så vi är spända på att se hur det blir med nästa, nästa försök.

Intervjuare 1 [00:52:20]: Mm. Om du bara skulle sammanfatta till slut, vad är det bästa med Göteborg då? Eller vilka?

Talare 1 [00:52:28]: Variationen, alltså, att man kan välja på, utifrån vad man har lust med, ska det vara natur eller kultur eller stad idag, liksom, man kan välja, man måste inte liksom åka en timma för att komma ut ur stan för att få lite natur eller sånt där om det är så man känner, utan det är rätt lätt att komma ut i naturen. Äh, så att det är variationen. Är man sugen på att gå på någonting, ja men då kan man göra det för det finns i regel nära, man kan gå. Vi går ju och sportar också lite och sådär, men då är det lätt att göra något åt det. Så det är lätt att följa sina önskemål eller vad man ska säga, sina behov, så det är det bästa, tycker jag.

Intervjuare 1 [00:53:10]: Och du pratade i början om hur du hade blivit förälskad i Göteborgs själ?

Talare 1 [00:53:13]: Mm, mm.

Intervjuare 1 [00:53:13]: Kan du försöka formulera den?

Talare 1 [00:53:17]: Ja, ja, men det var, för mig är det väldigt viktigt, det estetiska, alltså den känslan jag får av att se något vackert, det är jätteviktigt för mig, det kan liksom rädda min dag på något sätt.

Intervjuare 1 [00:53:26]: Mm.

Talare 1 [00:53:27]: Och det finns så otroligt liksom, detaljer, vackra detaljer, som ljuset som faller genom lindarna, dom vita väggarna, det det turkosa taket, putsen, det är ornamenten på portarna, otroligt många vackra portar som inte har liksom skämmas av graffiti och sånt där, och det är rent. I regel. Om man kommer ut efter sopmaskinerna har varit där [skrattar 00:53:59], ja men inte innan, då är det inte rent, men, för mig är det riktigt viktigt faktiskt. Och att det är lite trafik, det är också jätteviktigt. Det känner jag är viktigt, att där har dom andra storstäderna i Europa förstörts, det spelar ingen roll hur vackert det är om det åker en

miljon bilar förbi näsan på en, det luktar illa och det låter. Och det gör det ju inte i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:54:28]: Mm, och vad är det som du mest har emot västlänksprojektet?

Talare 1 [00:54:29]: Det är att dom kommer gräva upp och det kommer skämma staden, den kommer inte var lite vacker när det står en massa maskiner och bankar och borrar och hackar och fäller träd och det bara är rörigt, och i Köpenhamn har ju sett helt förjävlig ut i 20 år medan dom hållit på med metron, verkligen förfärlig [skrattar 00:54:51], och det har förstört så mycket av vad som är vackert med Köpenhamn, och jag ser ingen, för mig som bor i Göteborg har det ingen som helst fördel av en Västlänk, och jag tycker att det är så mycket, det är klart att i myllrartrafiken, eller när det är press på, då är det inte så roligt att åka vagn när den är helt full och bussarna är fulla så är det, ju.

[tal om att låta ett barn kissa, paus 00:55:21]

[bandningen slutar]

[bandningen återupptas]

Intervjuare 1 [00:00:03]: Ja sådär, jag skulle egentligen bara säga tack för att du var med, och så skulle jag fråga om vad som, vad som gjorde att du ville vara med?

Talare 1 [00:00:12]: Jo jag tycker ju bara att det var, ja men det var väl ett roligt projekt, och så tänkte jag, Göteborg är ju liksom, göteborgarna har ju blivit en annan grupp än vad dom var på 1900-talet, och många är inte infödda, många är inte svenskar från, och då tyckte jag, men då var det relevant kanske också att ha några andra röster än just dom som kanske bott här hela livet eller dom som kommer från Lund eller Stockholm eller vart dom nu kommer ifrån. Ja, så det var väl det egentligen, tänkte jag, men det var väl roligt.

Intervjuare 1 [00:00:46]: Mm. Är det någonting som du tänker att du hade velat säga?

Talare 1 [00:00:47]: Och så skulle jag också säga, just det, ja, då har jag chansen att säga, ta inte ner lindträden [skrattar 00:00:53], demolera inte mer av staden liksom, och såna saker.

Intervjuare 1 [00:00:59]: Ja just det.

Talare 1 [00:01:01]: Någonstans, i alla fall, så, ja.

Intervjuare 1 [00:01:05]: Mm. Det finns dokumenterat nu.

Talare 1 [00:01:06]: Det finns dokumenterat, att det fanns en motvilja mot den där Västlänken [skrattar 00:01:10].

Intervjuare 1 [00:01:11]: Ja, just det. Det är bra.

Talare 1 [00:01:13]: Ja, så det var det. Och så.

Intervjuare 1 [00:01:16]: Men det är inget annat som du tänkte att vi skulle ha pratat om eller något som du ville ha?

Talare 1 [00:01:21]: Nej, det det tror jag inte, alltså det är roligt när du frågar mig vad en göteborgare är, och göteborgsanda, det, min upplevelse det präglas ju mycket av vad man hela tiden hör liksom omkring en, och det är ju mest det där, det är företagare och verksamheter och näringsliv, och och jag skulle nog ha sagt något annat om jag inte hade bott där mitt på vid Valand liksom och blivit, får höra det här hela tiden och ser företag hela tiden och, entrepenör, vad ska man säga, alla dom här flumorden och plastorden som man, Göteborg har ju blivit mer plast just på grund av det kan man säga.

Intervjuare 1 [00:02:05]: Mm, mm.

Talare 1 [00:02:06]: Så jag tror att det äkta Göteborg, om det fanns, det glider undan, för utvecklingen eller vad man ska säga.

Intervjuare 1 [00:02:16]: Mm. Men vilka är det som du tänker pratar så, när, för du säger att dom i centrum eller dom i liksom, är det politikerna du menar?

Talare 1 [00:02:26]: Ja, ja det är politikerna, det eller vad ska man säga, stadsdelsförvaltningarna är det ju. Som skickar ut sin informationsbroschyr för varje gång dom ska göra ett nytt projekt, då hör man ju hela tiden, det motiveras ju hela tiden med tillväxt och innovation och framsteg och, det motiveras ju aldrig med hur vi bevarar Göteborgs anda eller själ, utan vi måste förstöra Göteborgs själ för att vi kan ha utveckling [skrattar 00:02:56], liksom. Ja.

Intervjuare 1 [00:03:00]: Ja, jag förstår.

Talare 1 [00:03:02]: Ja, det är min känsla.

[Samtal med barn 00:03:06]

Intervjuare 1 [00:03:12]: Ja, nu stänger jag av här, tusen tack.

[bandningen slutar]